

č. 4 ▼ prosinec 2017 ▼ VII. ročník

Měchenický čtvrtletník

zdarma

Dílničky při rozsvěcení vánočního stromu v Měchenicích

Vážení čtenáři,

v tomto poklidném adventním období vám přinášíme další číslo Měchenického čtvrtletníku. O adventu toho již bylo napsáno mnoho, a to i v našem periodiku, nicméně tento advent zamotal hlavu nejednomu z nás. První svíci na adventním věnci jsme zapálili až 3. prosince. Slůvko „až“ píší schválně. Zlatá neděle totiž letos vychází na Štědrý den. Jak je to ale možné? Kryje se doba adventní s termínem Vánoce? Na tuto otázku jsem dostala odpověď od pana faráře Debka, s nímž jsem pro toto číslo vedla rozhovor. Katolické Vánoce začínají až úderem půlnoci z 24. na 25. prosince. Proto se také koná Půlnoční mše – jedná se o zahájení oslav narození Páně.

Kromě pana faráře vám představíme velice zajímavou osobnost z naší obce, a to pana MUDr. Kotrbu, který je naším nejstarším občanem. Pana doktora pro toto číslo vyzpovídala paní Eva Přibilová.

Pro některé z našich čtenářů přinášíme i jednu smutnou zprávu, a to, že se v tomto čísle loučíme s pravidelnou rubrikou s názvem „Okénko hovorové angličtiny“. Chtěla bych tak touto cestou velice poděkovat panu Martinovi Kupkovi za jeho několikaletou práci při vytváření jednotlivých lekcí, minimálně já jsem si ráda některé fráze zopakovala a mnohdy se i přiučila novým. Těžko se nám okénko bude nahrazovat. Martine, za celou redakci Vám moc děkuji!

Blíží se Vánoce, období, kdy si lidé posílají vánoční přání, pravda, původní pohlednice byly nahrazeny elektronickými vzkazy, v nichž si navzájem přejeme jen to nejlepší. Já bych letos netradičně jako prvnímu ráda popřála Měchenickému čtvrtletníku. Milý čtvrtletníku, děkuji ti za to, že jsem doposud mohla být součástí týmu, který tě od tvého zrodu tvoří. Přeji ti mnoho zajímavých článků, nových nápadů, zapálených redaktorů a nadšených čtenářů.

Vám, naši milí čtenáři, děkuji za zachování přízně našemu časopisu i za odezvu, ať už pozitivní či negativní. Přeji vám požehnané vánoční svátky prožité ve zdraví a v novém roce jen to nejlepší.

▼ Kateřina Gavlasová

Letem světem z úřadu

...co se podařilo v roce 2017

Do funkce starosty jsem nastoupil 1. 12. 2016. Vedle běžných provozních záležitostí se podařilo zrealizovat několik akcí, které jsou v obci vidět. Největší co do rozsahu a objemu finančních prostředků je provedená částečná obměna světel veřejného osvětlení včetně příslušenství. Obec využila dotaci ve výši padesáti procent rozpočtovaných nákladů. Co to přinese obci? Výraznou úsporu finančních prostředků za spotřebovanou elektrickou energii, sedmi-letou záruční dobu na osvětlovací tělesa, podstatné sjednocení typu světel.

Obecní úřad po opravách šetří energie

Další realizovanou akcí se staly úpravy budovy obecního úřadu. Byla provedena sanace venkovních odpadů dešťové vody v chodníku před budovou. Tím došlo k zamezení podmačení obvodové zdi. V rámci vnitřních úprav byly odstraněny omítky, na kterých se vyskytovaly plísně, očištěno zdivo a následně zvolen vhodný technologický postup včetně aplikace sanačních omítek. V rámci rekonstrukce byla vyměněna okna v celé budově a také vchodové dveře. V bytových a nebytových prostorách, které se pronajímají, došlo k zabudování samostatného měření spotřeby elektrické energie, teplé a studené vody a tepla. Na závěr byly vymalovány provozní místnosti OÚ. Co to přinese obci? Výměnou oken a vchodových dveří dojde k výraznému snížení úniku tepla, a tím ke snížení spotřeby energií a k lepšímu zabezpečení objektu. Každý z nájemců zaplatí skutečnou spotřebu, což předtím nebylo. Za velmi důležitý považuji fakt, že odstraněním plísní v kancelářích a zasedací místnosti se výrazně zlepšily hygienické podmínky v budově.

Veřejný prostor pro lepší život a bezpečí

Dále došlo k vybudování důležité dešťové kanalizace končící u benzinové

pumpy. Byla provedena úprava laviček a veřejného osvětlení u tenisových kurtů, vybudován nový přechod od restaurace U Čadilů na dětské hřiště, na několika místech instalováno dopravní označení. Došlo k ošetření stromů patřících do správy obce.

OÚ Měchenice několikrát jednal s provozovatelem nádraží Měchenice. Jednalo se o provedení opravy střechy bývalé vodárny, kam zatékalo a docházelo k další devastaci budovy. Také jsme požadovali úpravu okolí vodárny včetně odstranění náletů jak na svahu podle kolejí, tak okolo vodárny. SŽDC nakonec vše odsouhlasila a také zrealizovala. Celý úsek se prosvětřil a působí velice příjemně.

Jak pokračuje ČOV a další informace

Za velice podstatnou věc považuji rozhodnutí zastupitelstva o vybudování splaškové kanalizace a výstavbě ČOV. Co se zde vše podařilo? Byl získán pozemek na výstavbu ČOV, bylo provedeno výběrové řízení na zhotovitele projektu na výstavbu splaškové kanalizace a ČOV. Vybraná firma již zahájila svoji činnost zaměřováním a prvními konzultacemi na OÚ.

Chci vás dále informovat, že stavební úřad Štěchovice svolal na den 7. 11. 2017

místní šetření do Měchenic. Předmětem tohoto šetření bylo vyhodnocení stavu uzavření ulice Hlavní od OÚ směrem do Davle. Byly přijaty tyto závěry:

1. Investor, KSÚS Středočeského kraje vypracuje návrh smlouvy mezi investorem a dvěma vlastníky přilehlých nemovitostí o realizaci sanace problematického úseku včetně harmonogramu prací. Termín: 30. 11. 2017.
2. Termín podpisu smlouvy je 31. 12. 2017.
3. Předpokládané zahájení prací bude jaro 2018.

A dále...

OÚ Měchenice obdržel informaci od poskytovatele dotace na výstavbu nové mateřské školky, že obec Měchenice postoupila do druhého hodnotícího kola s plným počtem bodů.

Jsem velice potěšen 72,8% účastí občanů v říjnových volbách do Parlamentu ČR. Bylo by velmi dobré, pokud by se účast voličů alespoň přiblížila tomuto číslu také ve volbách v roce 2018.

Na závěr mi dovolu, vážení spoluobčané, abych vám a vašim rodinám popřál klidné prožití svátků vánočních a do nového roku popřál pevně zdraví a pohodu.

▽ František Zoul / starosta

TEST KVALITY PITNÉ VODY BYL OPĚT V POŘÁDKU

Vodohospodářské služby spol. s r.o. dne 7. 11. 2017 v rámci pravidelné kontroly kvality pitné vody ve veřejném vodovodu v obci Měchenice provedly odběr vzorku na adrese obecního úřadu. Zkoušku kvality provedla firma Aquatest a.s. Tato firma poskytla protokol o zkouškách č. 8078/17, ze kterého vyplývá, že jak všechny dosažené hodnoty mikrobiologického rozboru, tak fyzikální, chemické a organoleptické ukazatele vyhovují ČSN. Detailní informaci naleznou občané na webu obce.

ZE ZASEDÁNÍ OBECNÍHO ZASTUPITELSTVA

6. ZASEDÁNÍ OBECNÍHO ZASTUPITELSTVA (2. 10. 2017)

Dozorčí radou ČD byl odsouhlasen prodej pozemku parc. č. 1032/9 na ČOV a následně byla podepsána a uhrazena kupní smlouva. Návazně bylo vyhlášeno výběrové řízení na projekt splaškové kanalizace a ČOV. Zastupitelstvo schválilo výběrovou komisi a pověřilo starostu k získání dotace na výstavbu splaškové kanalizace a ČOV i od jiných posky-

tovatelů, nejen od SFŽP. Starosta bude postupovat podle pokynů poskytovatele dotace.

Zastupitelstvo pověřilo starostu k uzavření smlouvy s městem Davle o zabezpečení požární ochrany v obci Měchenice na základě paušálního poplatku.

7. ZASEDÁNÍ OBECNÍHO ZASTUPITELSTVA (18. 10. 2017)

Zastupitelstvo schválilo provedené výběrové řízení v režimu zakázky malého rozsahu na službu pod názvem „Vypracování projektové dokumentace na stavbu kanalizace a ČOV v obci Měchenice“. Jako zpracovatel byla vybrána výběrovou komisí projektová kancelář Fiala projekty s.r.o., protože tato nabídka byla nejvýhodnější. Do výběrového řízení bylo zařazeno 5 nabídek, ze kterých byly 2 vyřazeny (jedna pro

nedodržení maximální ceny a jedna pro nedodání technických parametrů).

Zastupitelstvo schválilo výběr dodavatele projektu a pověřilo místostarostku k podpisu smlouvy o dílo se společností Fiala projekty s.r.o.

Výsledky Voleb do Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR konané 20. a 21. 10. 2017

Pořadí	Číslo strany	Název strany	Platné hlasy celkem	v %
1	21	ANO 2011	122	27,05
2	1	Občanská demokratická strana	85	18,84
3	20	TOP 09	49	10,86
4	15	Česká pirátská strana	47	10,42
5	7	STAROSTOVÉ A NEZÁVISLÍ	34	7,53
6	4	Česká strana sociálně demokratická	30	6,65
7	29	Svoboda a přímá demokracie -T. Okamura (SPD)	22	4,87
8	8	Komunistická strana Čech a Moravy	17	3,76
9	24	Křesťanská demokratická unie-Česká strana lidová	15	3,32
10	9	Strana zelených	6	1,33
11	12	Strana svobodných občanů	6	1,33
12	10	ROZUMNÍ - stop migraci, diktát. EU	5	1,10
13	26	REALISTÉ	5	1,10
14	14	Občanská demokratická aliance	3	0,66
15	2	Řád národa - Vlastenecká unie	2	0,44
16	3	CESTA ODPOVĚDNÉ SPOLEČNOSTI	1	0,22
17	13	Blok proti islam. - Obrán. domova	1	0,22
18	22	Dobrá volba 2016	1	0,22
	6	Radostné Česko	0	0,00
	17	Unie H.A.V.E.L.	0	0,00
	19	Referendum o Evropské unii	0	0,00
	23	SPR-Republ.str.Čsl. M.Sládka	0	0,00
	25	Česká strana národně sociální	0	0,00
	27	SPORTOVCI	0	0,00
	28	Dělnic. str. sociální spravedl.	0	0,00
	30	Strana Práv Občanů	0	0,00

Pawel Adam Debek

Farář ve Štěchovicích

S panem farářem Debkem jsme se sešli jedno listopadové ráno na faře ve Štěchovicích. Rozhovor s ním jsem chtěla udělat už dávno, ale pořád jsem ho odkládala. Protože se však blíží Vánoce, přišel mi rozhovor s místním panem farářem více než příhodný. Redakční rada můj záměr posvětila, a tak jsem panu faráři napsala mail, na který mi bylo téměř okamžitě odpovězeno s nabídkou několika termínů. A tak jsme se sešli a přes hodinu si povídali o životě v obcích, o přemnožené černé zvěři, až přišel čas na mé otázky. Rozhovor se tvořil sám, já si ani nestíhala vše zapisovat. Při jeho přepisu jsem tak musela začít od středu, abych se dostala na začátek...

Pane faráři, jak jste se vlastně ocitl v Čechách? Jaké byly vaše začátky?

Když jsem začínal, neuměl jsem vůbec jazyk, neměl jsem žádný jazykový kurz, nic. Musel jsem manuálně pracovat. Pracoval jsem tedy v hospodě, kterou restituoval jeden právník, já mu se vším pomáhal. Hodně mi pomohl Jindřich Krink z Příbrami, to je taková výjimečná osobnost, která má obrovské charisma, je to takový katolický husita. Jsem vděčný, že jsem ho poznal, byl geniálním průvodcem. Marná sláva, tak jako starosta vede obec, může být vůči lidem otevřený či uzavřený, je to tak i u kněze. A právě Jindra Krink je vůči lidem otevřený.

Dobře, ale jak jste se vůbec do Čech dostal? Byl jste sem umístěn, nebo jste si to sám vybral? Studia jste ukončil v Polsku a pak?

Pak byla podmínka dva roky pracovat v Polsku. Já jsem chtěl jít do ciziny. Čechy jsem vůbec neznal, tak pro mne byly výzvou. Chtěl jsem v cizině začít, abych splynul s místními, abych veškeré zkušenosti nabyl už přímo v Čechách, zkrátka abych se učil jako miminko, hezky všechno od začátku tam, kde i později budu působit. Představení ale trvali na těch dvou letech. V pohraničí je farnost, kde je část v Polsku a část na Moravě, tak jsem měl být ty dva roky v pohraničí – dva roky pracovat na polské straně a poté na české. Ale i když jsou kousek od sebe, je to úplně jiné. Práce pro firmu Adidas bude všude stejná, ať pro ni pracujete v Čechách nebo na Slovensku, bude mít všude stejnou firemní politiku. Pastorece je jiná, rozdíl je už v tom, jestli jste v Čechách nebo na Moravě – natožpak v Polsku. Je zde rozdílná mentalita. Ta je v Česku jiná už obec od obce.

Některé věci nechápu. Jako třeba maškarní průvod na dušičky. Nebo v Davli mají adventní trhy už 25. 11. Každá obec má prostě svoje specifika. Třeba Vltavan ve Štěchovicích je jiný než Vltavan v Davli, hasiči jsou jiní v Davli a ve Sloupu.

Já jsem věděl, že když budu ty dva roky pracovat v Polsku, už tam zůstanu. Už bych měl zkušenosti z Polska, a tak bych zůstal na univerzitě. Nakonec jsem dostal výjimku a mohl jsem začít v Čechách. V začátcích mi hodně pomohl právě Jindra Krink – dával mi knihy o české historii, z nichž jsem se učil. Bral mě i na výlety po Čechách. Štěchovice jsem poprvé navštívil, když mě vzal Jindra na pláž na Slapy a Štěchovicemi jsme projížděli zpět. To je, jako když lidi kupují barák.

Skutečná autorita tedy nevzniká složením slibu, ale okamžikem, kdy si lidé řeknou: „Je to náš farář.“

Kupují ho v létě, když je krásně, a pak v zimě nadávají na špatné ovzduší, a tak jsem si tehdy řekl já, že bych tady chtěl být farářem.

Potom jsem měl úraz, volal jsem si s generálním, který mi nabídl několik farností, kam bych mohl jít pracovat a mezi nimi byly i Štěchovice. Bylo to tu trochu zarostlé, tak jsem si říkal, že to tu bude klidné. Jako jeden z mála kněží mám dekret na dobu neurčitou, tak to tu mám na doživotí. Nestýská se vám občas po Polsku? Občas ano. Zůstali tam kamarádi, máma je daleko. Chtěl bych ji tu, ale

ona sem kvůli nemoci nechce. Tady jsem doma. Mám tu taky kamarády, známé. Nedávno jsem měl dva dny nedostupný telefon, já jsem o tom ani nevěděl. Přišel mi mail od kamaráda: „Pawle, ozvi se, jestli žiješ.“ Je to milé. I děti se mi snaží pomáhat, protože špatně vidím. A tak mi třeba ukazují prstem, kde mám číst.

Ve farnosti Štěchovice jste už více než patnáct let. Vnímáte nějaké změny ve společnosti?

Obce jsou jako řeka. Jsme tady u Vltavy, tak je to hezké přirovnání. Tak jako se mění voda ve Vltavě, mění se i obce a život v nich. Obce, které dříve byly považovány za nedůležité, se změnily. Někdo se přistěhoval, nebo se třeba otevřela pekárna a už je obec jako lokalita zajímavější. I životní prostředí v obcích se změnilo.

Rok od roku je větší nárůst víkendové turistiky. Lidé více využívají přírodních krás, vzrostl počet sportovců. Vznikly nejrůznější kroužky, a to i pro seniory. Děti touží po soudružnosti v obci. Jako například malá Terežka. Pro tu je největším významem to, že byla na hasičských závodech s hasičema ze Sloupu (ze Sloupu zdůrazní – pozn. autora). Chodí na základní školu do Zbraslavi, mohla by tedy za sebou doma zavřít dveře a vůči svému okolí se uzavřít. Ale ona se nevyhrazuje, je součástí obce a je na to hrdá. Uzavírání se lidí je krátkozraké. Nevyužívají tak všech možností, které jim obec dává. Takoví lidé je využijí jen tehdy, když si jdou stěžovat na obecní úřad, že jim na zahradu přerůstá sousedův strom.

A změnila se za těch patnáct let i farnost? Co třeba počet věřících?

Počet věřících souvisí s turistikou. Turisti – chataři jsou přínosem i pro

farnost. Teď třeba probíhá oprava mostu v Davli, což je zátěž i pro nás. Ubylo věřících, kteří se hůř dostávají na mši do Davle, a tak chodí tam, kde to mají blíž. Jinak je počet stabilní. Je zde i generační obměna, přibýly děti.

I v hodinách náboženství?

Do náboženství chodí děti předškolní a prvního stupně. Není jich moc, ale chodí s nadšením. To je důležitější než množství. Na hodinách náboženství vyrábíme svíčky, adventní věnce, děti se učí pečovat o hroby. Dělají činnosti, které už dnes v rodinách nejsou zcela běžné. Děti chodí do náboženství bez nucení. Když se jich zeptám, jaké mají kroužky, jmenují náboženství na prvním místě.

Vaše práce s dětmi je úžasná. Já jsem několikrát musela Anetku přemlouvat, aby šla s námi na mši. A tak jsme jednou v sobotu šli, vy jste ji nechal ministrovat a jí to tolik nadchlo, že musela jít v neděli znovu.

Náš vztah s Anetkou je zvláštní (popisuje příběh z Lidlu – pouze zmínku uvádím pro představu, jak umí pan farář děti nadchnout). Největší pastorační práci ale udělali psi. Ne, vážně. Farař je placený ne za to, že slouží mše, ale za to, že žije na faře. A to je jako doma. Pracuje se dřevem, uklízí a tak. Jestli ale chci znát farnost, tak se nemůžu zavřít doma. Musím se v ní pohybovat. Tak jdu ven se psy.

Jednou mi volá kamarád a říká: „Pawle, viděl jsem tě na google earth,“ tak jsem se podíval a říkám mu: „Jak jsi mě tam mohl vidět, když jsou tam obličejové rozmazané.“ A on mi na to říká: „Podívej se u cukrárny ve Štěchovicích.“ Tak jsem se tam podíval a tam stojí chlap s rozmazaným obličejem a dva velcí černí psi. Kdyby člověk chodil v klerice, byl by jako doktor v bílém plášti – lidé by si od něj drželi odstup. Když jde doktor normálně oblečený, zeptá se babičky, jak se jí daří, a ona mu poví, co jí trápí. Jak má kněz poznat lidi? Tak se mi stali psi pastoračním prostředkem. Nejsem v klerice, a tak nemám od lidí odstup. Děti i starší jsou rádi, že si mohou popovídat. Mají ke mně důvěru. Takhle ke mně přišel jeden kluk, který se zranil a abych ho já ošetřil.

Nejsem žádný doktor, tak jsem ho ošetřil, jak nejlépe jsem uměl a společně jsme zavolali mámě. Nešel nejdřív za mámou, ale přišel za mnou. Neumím si představit, že by v Polsku za vámi před Vánocemi přišly děti z mateřské školy a přinesly vám vánočku. Nebo že by děti ze základní školy přišly na koncert do kostela. Mě příběhy lidí zajímají, mám čas na to, se s nimi pobavit. Dozvim se od nich věci, které jsem nevěděl, je to takové roztomilé.

Víte, víra není jen o tom, že je člověk v kostele, a o tom, že se modlí, ale je i o tom, že žijeme společně a navzájem se známe.

Jaká je vůbec práce faráře?

Práce faráře je mravenčí. Lidé dnes žijí konzumem. Chtějí mít všechno – zábavu, adrenalin – a když to dostanou, zůstane v nich prázdnno. Jako po párty, když zbyde jen opice a člověk má v hlavě prázdnno, postupně se dozvídá, co kde prováděl. Kněz je pak v takových chvílích s tím člověkem.

Jsem rád za veřejnou volbu prezidenta a jsem pro veřejnou volbu starosty. Farař je daný, ať se lidem líbí nebo ne. Například v Teplicích by se z černošského faráře zbláznili, no a v Kolíně je. Farař je tedy daný. Nedávno se ve společnosti objevovaly nápisy „Zeman není můj prezident“. Aby byl člověk vnímán jako autorita, a je jedno, jestli se jedná o prezidenta, faráře nebo starostu, musí si vypracovat vztah s člověkem tak, aby si ten člověk řekl: „To je můj prezident (starosta, farař)“. Skutečná autorita tedy nevzniká složením slibu, ale okamžikem, kdy si lidé řeknou: „Je to náš farař.“ V Německu nebo v Polsku jde autorita za úřadem. Zamyslíme-li se nad českou hymnou, nad slovy „Kde domov můj,“ vidíme, že Čech odhaluje svou duši. Domov mu není dán právně tak jako Němci, kde je prostě Ordnung a hotovo. Čech se ptá, kde je jeho domov.

Církev je zde obecně vnímána jako zlo, a tak faráři, aby si tu získal autoritu, nestačí pouze být farářem, musí

se vypracovat. Má to tu sice těžší, ale o to krásnější – tam, kde vzniká autorita pouhou funkcí, bude odstup, tady se farář stává součástí obce, tak jako třeba pekárna nebo autoservis.

Pane faráři, blíží se Vánoce, co se bude ve farnosti dít...

O Vánocích slavíme narození Krista. Ježíš se narodil, a tak je to jako taková oslava jeho narozenin. Představme si, že bychom slavili narozeniny bez oslavence. O Vánocích máme možnost pozvat Ježíše Krista domů. První adventní neděli zahájíme mší v sedm hodin ráno v Davli v kapli Navštívení panny Marie. Mše probí-

há při svíčkách a je velice působivá. O první adventní neděli si mohou lidé na mši do kostela přinést k posvěcení své adventní věnce.

Hlavní mší je půlnoční mše svatá a mše konající se na Boží hod, kdy máme možnost si pozvat domů Krista. 27. 12. se bude ve Štěchovickém kostele konat Česká mše vánoční v podání Hvozdnického pěveckého sboru (za doprovodu Musica Podberdensis a Jiřího Kopečného a sólistů – nyní ještě nemáme k dispozici program – pozn. autora).

Mimořádná akce se bude konat k ukončení Vánoc dne 7. 1. 2018, a to loutkové divadlo Vojtěcha Suchardy.

Nevím, zda se mi podaří převést na papír vše tak, jak bylo řečeno, pokusím se alespoň o udržení smyslu řečeného. Moc vám děkuji za rozhovor a přeji vám požehnané Vánoce.

P. ThMgr. Pawel Adam Debek

Narodil se dne 13. 2. 1966 v Tluszczu v Polsku. První řeholní sliby složil 8. září 1986, slavné sliby pak 26. 8. 1993. Teologickou fakultu ukončil na Katolické univerzitě v Lublině. Kněžská svěcení přijal dne 28. 5. 1994. Od začátku dubna roku 1994 působí v České republice. 1. Července 2002 byl ustanoven farářem ve Štěchovicích.

(zdroj: <http://www.stechovice.farnost.cz>)

Vítání občánků 2017

Ve schránce jsme našli pozvánku na vítání občánků. Pravý, církevní, křest máme sice už dávno za sebou, ale rádi jsme přijali pozvání i na ten „civilní“. Vítání občánků jako takové sice vzniklo za socialismu v rámci ateizace společnosti, ale dnes už tak vnímáno není. Od revoluce uplynulo již 28 let, a za tu dobu se přetvořilo i vnímání této události. Dnes už ji nebereme jako náhražku křestu, ale pouze jako symbolický akt přijetí nového človíčka do společnosti občanů, které spojuje místo jejich bydliště. Místo, v němž bude náš syn vyrůstat, trávit dětství, kde pozná své první kamarády, místo, kde se stane součástí komunity. Zároveň se z této akce stala příjemná společensko-kulturní událost.

A tak jsem nás dne 6. 10. 2017 před 15.00 hod. slavnostně oblékla, protože když už přijetí do společnosti, tak se vši parádou, a vyrazili jsme do měchenického kulturního sálu.

Přivítal nás pan starosta, paní místostarostka, paní předsedkyně kulturní komise a paní účetní – organizační tým. Organizační tým vše připravil na jedničku. Sál byl krásně vyzdoben, byly připraveny dárky pro děti i maminky, židle, ale i hudební program – k tomu se dostanu za chvíli.

Nejprve si slovo vzal pan starosta, který nás přivítal, přivítal i přítomné kojence a pronesl pár vřelých slov. Poté rozdál všem maminkám květinu, dětem knihu s finančním darem a následně si s rodiči členové organizačního týmu připili vychlazeným sektem.

Následoval kulturní program, jehož hlavními a jedinými protagonisty byly děti Růžičkovi. Tři sourozenci, Kuba, Anička a Honzík hráli na klavír, zpívali, Anička zahrála na saxofon. Bylo

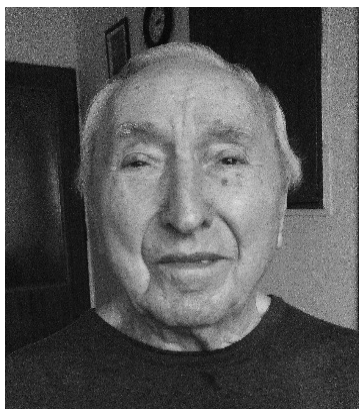

úžasné sledovat, jak jsou sehraní, kolik jim nacvičování programu muselo dát práce. Poslechli jsme si od nich nejen písně od Beatles ale třeba i Hallelujah od Leonarda Cohena.

Program byl moc pěkný, vystupující děti moc šikovné (dědeček – pan starosta – na ně může být náležitě hrdý), vše bylo dlouhé tak akorát, a tak i ti naši

malí kojenci jej vydrželi v klidu celý. Děkujeme za pozvání a za organizaci této akce a asi budu mluvit za všechny rodiče, kteří se vítání občánků zúčastnili, když poděkuji zejména dětem Růžičkovým za super vystoupení. A ikdyž se ho nebudu účastnit, tak doufám, že příští vítání vystoupit znovu!

▽ Kateřina Gavlasová

MUDr. Jindřich Kotrba

nejstarší občan žijící v Měchenicích

Když jsem se dozvěděla o nejstarším obyvateli Měchenic MUDr. Jindřichovi Kotrbovi (94 let) hned mě napadlo, že by bylo zajímavé setkat se s ním a podělit se s vámi čtenáři o jeho životní příběh a názory. S paní MUDr. Janou Kotrbovou, která je manželovi velkou oporou, jsme se domluvily na společném popovídání. Na následujících řádcích nechávám pana doktora vyprávět jeho životní příběh.

Narodil jsem se 25. 3. 1923 do rolnické rodiny v Hrazánkách na pomezí středních a jižních Čech. Ze sedmi sourozenců se dospělosti dožilo pět. V roce 1933 postihla rodinu velká tragédie. V důsledku zranění na tetanus zemřel můj otec, a celá tíže starostí o hospodářství padla na moji matku. Staršímu bratrovi bylo v té době jen dvanáct let. Samozřejmě tedy bylo, že se všichni sourozenci zapojili do práce. V té době bylo zvykem, že tzv. grunt dědil nejstarší syn. Já, jako druhorozený, jsem si musel najít jinou obživu. Když moji učitelé doporučili mé matce, abych dále studoval, bylo jejím přáním, abych se vydal na kněžskou dráhu. Nastoupil jsem na Jirsíkovo gymnázium v Českých Budějovicích. Po dobu studia jsem bydlel v semináři a po jeho zrušení na děkanské faře. Odmaturoval jsem v roce 1943. V té době byly vysoké školy uzavřeny, a tak jsem se vrátil domů a pomáhal v hospodářství. Bohužel jsem se nevyhnul pracovnímu nasazení v Říši, a to kopání zákopů v Dolním Rakousku. Hned po skončení války jsem se rozhodl studovat lékařskou fakultu. Sice jsem nesplnil přání svojí maminky, ale ta mi to nikdy nevyčetla. Pro velký počet studentů se přednášelo i na neobvyklých místech, jako byl palác Lucerna. Dostal jsem stipendium, díky kterému jsem nezatěžoval svoji rodinu, a i když mi ho komunisté v roce 1948, vzhledem k rodinnému původu, odebrali, podařilo se mi z úspor dostudovat. Promoval jsem v září roku 1950. Na dobu studií vzpomínám rád, ale kromě krásných vzpomínek jsem si odnesl v posudku i záznam o politické nespolehlivosti, který měl dopad na moji další profesní dráhu. Ucházel jsem se o místo na patologické anatomii, ale bylo mi zamítnuto a měl jsem nastoupit na umístěnku do

Ostravy. Dal jsem ale přednost práci na Slovensku v Dětské tuberkulózní léčebně v Dolním Smokovci. Po roce jsem nastoupil na dvouletou vojenskou službu, kterou jsem absolvoval částečně na kožním oddělení nemocnice v Josefově, částečně u bojového útvaru ve Vimperku. Z vojny jsem odcházel s hodností svobodníka. Po návratu do léčebny v Dolním Smokovci jsem se zapojil do činnosti TJ Slovan Dolní Smokovec a byl jsem dva roky jejím předsedou. Také jsem byl dobrovolným členem Horské služby. V roce 1958 jsem byl jmenován primářem dětského oddělení a oddělení pro mimoplicní tuberkulózu v lázních Číž u maďarských hranic. V té době jsem získal atestaci z dětského lékařství a z oboru zaměřeného na TBC. Když onemocněla moje maminka, zažádal jsem o návrat do Čech. V roce 1962 se mi podařilo nastoupit do Odborného léčebného ústavu tuberkulózy a respiračních nemocí na Pleši, kde jsem se věnoval mimo jiné i chirurgii pod vedením špičkového chirurga doc. Josefa Kropáčka. Na Pleši jsem potkal svoji manželku Janu, rozenou Bartlovou, se kterou máme dva syny, Jindřicha a Václava. Na Pleši jsem působil až do roku 1995, kdy jsem odešel do důchodu.

Mohu se vás zeptat, jaký je váš vztah k Měchenicím?

Moje žena žila v Měchenicích se svými rodiči od 50. let, a tak jsme byli v Měchenicích častými návštěvníky. Když jsme potřebovali vyřešit naše rodinné bydlení, dal jsem na radu svého tchána, a zakoupili jsme v roce 1979 parcelu pro stavbu rodinného domu v ulici V háji, v místě bývalého ovocného sadu. V roce 1980 jsme začali stavět. Stavěli jsme svépomocí o víkendech, svátcích a dovolených. Přes výraznou

pomoc příbuzných se stavba protáhla na jedenáct let.

Na jakou část svého života vzpomínáte nejraději?

Kromě již zmíněných studií to určitě bylo moje působení ve Vysokých Tatrách. Věnoval jsem se vysokohorské turistice, naučil jsem se obstojně lyžovat a byl jsem stále obklopený úžasnou přírodou. Samozřejmě krásné roky byly i na Pleši, kde jsem mohl profesně růst a kde měla rodina dobré zázemí.

Nemohu se nezeptat, jaký je váš recept na dlouhověkost.

Nikdy jsem nekouřil a vždy jsem byl velkým kritikem tohoto zlovyku. Nechápu, jak někdo může kritizovat tzv. protikuřácký zákon. Podařilo se nám téměř vymýtit TBC, ale zaznamenáváme obrovský nárůst onkologických plicních onemocnění a také chronické obstrukční plicní nemoci, kde je hlavní příčinou právě kouření. Statistiky jsou velmi alarmující. Určitě jsem také získal dobrý základ pro své zdraví během dětství prožitého na vesnici a pobytem ve Vysokých Tatrách. Také mě těšil rekreační sport, ať už to byl fotbal, volejbal nebo lyžování. Na faktu, že jsem se v celkem dobrém zdravotním stavu dožil tak vysokého věku, má určitě značný podíl rodová dispozice. Všichni moji sourozenci jsou toho důkazem.

Čtenáři čtvrtletníku budou číst tento rozhovor před vánočními svátky. Chtěl byste jim něco popřát?

Určitě pevné zdraví, protože to je základ všeho. Ale také to, aby spolu uměli žít a byli vzájemně tolerantní.

Děkuji vám za rozhovor.

▽ Eva Přibilová

Organizované návštěvy pražských divadel

Organizované návštěvy pražských divadel mají v Měchenicích dlouhou tradici. Podle zápisků mojí předchůdkyně, paní Miluše Burešové, začala již v roce 1972 a s krátkou přestávkou trvá až dodnes. Já jsem převzala roli paní Burešové po jejím odstěhování z Měchenic koncem roku 1995.

V průběhu roku navštívíme přibližně 10 představení, to znamená, že každý měsíc, kromě letních, absolvujeme většinou jedno představení. Za posledních 22 let jsme podle mé statistiky shlédli 200 představení. Mojí snahou je, aby repertoár byl co nejpestřejší a vyhovoval většině účastníků. Při výběru vycházím zejména z mého osobního hodnocení, případně z recenzí. V průběhu času se měnil rejstřík navštěvovaných divadel, některé scény zanikaly, jiné nově vznikaly. V letošním roce jsme zamířili do těchto divadel: Divadlo R. Brzobohatého, Divadlo na Vinohradech, Hybernia, Studio dva, Semafor, Branické divadlo, Divadlo ABC, Divadlo U Hasičů. Součástí úvah o tom, jaké představení zvolím, je i cena vstupenek, a tak se snažím využívat případných slev a spolupracovat i s divadelními agenturami. Do roku 2008 to byla Divadelní

společnost, která zajišťovala veškerou agendu včetně poradenství, a tím mi značně ulehčila moji činnost. V roce 2009 bohužel ukončila svoji činnost. V současné době využívám nabídky agentury Radka Machandera, která vydává informační brožury včetně slevových kuponů. Pomocí tohoto systému se mi daří udržovat ceny na přijatelné úrovni. Nevýhodou je skutečnost, že je třeba zakoupit kupony v předstihu, a tak jsou v nich vázány moje soukromé finance až do doby, kdy jsou kupony postupně vyměněny za vstupenky.

Důležitý, zejména pro naše starší spoluobčany, je fakt, že se mi daří zajišťovat dopravu autobusem. Z jedné třetiny ji hradí obecní úřad, za což mu patří dík, zbylé náklady hradí občané. V průběhu času se měnila cena za dopravu i firmy, které ji provozovaly.

V době, kdy TJ Sokol měl k dispozici autobus, s námi většinou jako řidič jezdil pan Zdeněk Souček. Později jsme využívali služeb ČSAD a od roku 2007 nám řidiče dělá pan Josef Šárka z Autobusové dopravy Slapy. Cena za dopravu postupně vyrostla na průměrných 3 300 Kč + náklady za parkování. Aby cena za dopravu byla pro účastníky přijatelná (v současné době je ve výši 50 Kč), je třeba autobus maximálně zaplnit. To by se nepodařilo jen zájemci z naší obce, a tak s námi jezdí i milovníci divadla z okolí. Nicméně více než dvě třetiny účastníků tvoří naši spoluobčané.

Závěrem bych chtěla říci, že veškerá moje námaha spojená s organizací návštěv divadel je vynahrazená dobrým pocitem z ocenění mé práce ze strany spoluobčanů.

▽ Eva Štefanová

Rozsvěcení měchenického vánočního stromčku

V předvečer první adventní neděle se v Měchenicích přesně v 17.00 hod. rozzářila světla na vánočním stromě. Co rozsvícení předcházelo?

Jako každý rok se místní sešli u Bojovského potoka, děti pak měly zajištěný program v campu, kde pro ně obec od čtrnácti hodin připravila výtvarné dílny. Dle zpráv od asistentky výtvarných dílen, paní Poršové, se děti zúčastnilo opravdu hodně. Vyrobit si mohly korálkové náramky, andílky, sněhuláky z chlupatých drátků, ozdobit si perníčky a orazítkovat vánoční papír. Děkujeme dámám Mišunové, Poršové, Pardusové, Zoulové a Hruškové za skvělou organizaci dílniček.

Na prostranství u Bojovského se u třech stánků s pochutinami – smaženými brambůrkami, trdelníkem a klasickým občerstvením – odehrával program pro děti a dospělé. Nejprve vystoupily děti ze Základní školy Dvře se svým pásmem koled, po rozsvícení stromku zpívaly místní děti nejen panu moderátorovi Janu Kovaříkovi

vi, který jim za odměnu předal dáreček. Betlém tvořený sádrovými figurami Marie, Josefa a malého Ježíška doplňovala ohrada s živými zvířaty, která organizátorům pro tuto akci zapůjčil pan Záruba.

Program již tradičně vyvrcholil ohňostrojem. Poslední hosté odcházeli okolo deváté hodiny.

Závěrem bychom chtěli poděkovat všem, kteří se akce zúčastnili i těm, kteří ji zorganizovali, především pak panu Kovaříkovi za odmoderování celého odpoledne, Karlovi a Jardovi za to, že ještě nevzdali své působení ve stánku, a týmu kluků, které dal pan Skala dohromady, za stavění a zdobení stromu. Velký dík patří i všem sponzorům, zejména pak obci Měchenice.

▽ Kateřina Gavlasová

Ženský fotbal na podzim

Stejně jako podzim nám ponechává na stromech poslední zbarvené lístky, čeká i nás již jen poslední zápas s Andílkou Jílové u Prahy do ukončení podzimní části soutěže Holčiny cup 2017/2018. Do sezóny vstupoval tým TJ Sokol Měchenice jako již oštrilý soupeř. Minulou sezónu se nám podařilo umístit na krásném 2. místě.

Od počátku podzimní části se však potýkáme především se zdravotními problémy hráček, ať už aktuálními chřipkami nebo úrazy, které si vyžadují delší rekonvalescenci. Na hřišti je po té absenci hráček znatelná, tým se stěží schází do předepsaného počtu. Na jednu stranu se i toto dá přivítat jako zkušenost pro budování charakteru hráček, vyzkoušení si jiných postů na hřišti, než na které jsou zvyklé. Otevírá se tak nový prostor i pro trenéra - kombinace, hrací techniky. Někdy jsme předvedli pěkný fotbal s akcemi po stranách hřiště, jindy se na to nedalo koukat. Nelze naříkat nebo svalovat vinu na druhé, musíme se naučit unést i porážku a s hlavami vztyčenými se vracet do šatny. Tak se totiž pozná osobnost hráčů a trenéra. Ne nadarmo se říká, že „Stokrát spadneš, stokrát vstaň. Nikdy si nestěžuj. Bojuj!“

Když se ohlédneme zpátky, nemusíme se za sebe stydět. Každý zápas se odehrál poctivě, co síly a zkušenosti dovolily. Podařilo se nám vyhrát s SK Velká Lečice, třikrát remizovat s FK Újezd nad Lesy, SK Vonoklasy, DFC Panterky Čechtice, prohrát s FK Duklou Praha, MaBaPou a AFK Loděnice.

Následná zimní přestávka bude vyplněna oblíbeným čtyřdenním turnajem ve sportovní hale v Davli, kdy se utkají

sestava 2017 (zleva nahoře: Tereza Toufarová, Monika Hašková, Martina Fialová, Nikola Součková, Marie Šamová, Kateřina Humpová, Barbora Kopřivová, Miroslav Mrázek; zleva dole: Zdeňka Hašková, Karolína Vošická, Lucie Hrušková, Michaela Moulisová, Radka Svobodová, Aneta Nejezchlebová, Hana Burianová)

každý den vždy všechny týmy proti sobě. V tomto turnaji se nám opakovaně podařilo umístit se na bedně, uvidíme tedy, jak to dopadne letos.

Tréninky nyní probíhají ve sportovní hale v Davli vždy v pondělí večer. Takže trochu využijeme možnost touto cestou oslovit případné zájemkyně o zapojení se do našeho týmu

Ještě nás čeká již tradiční předvánoční rozlučka nejen s hráčkami, ale i všemi,

kteří nás pravidelně podporují, spojený s miniturnajem ve stolním fotbálku.

Velké poděkování patří všem fotbalovým příznivcům, kteří nás podporují, a hráčkám za odvedené výkony a reprezentaci TJ Sokol Měchenice, ale i celé obce. A s blížícími se Vánoci a novým rokem Vám srdečně přejeme rok 2018 naplněný pohodou, zdravím, radostí ze života a pracovními úspěchy.

▽ M. Mrázek, H. Burianová

Krátce z fotbalu

Fotbalová sezona začala posledním víkendem v srpnu. V Davli jsme vyhráli 9:1 (většinou to ale bývá u nás tak při fotbalové soutěži, že doma vyhráváme a od soupeřů jezdíme s porážkou). Potom následoval ještě dvojzápas Junior Praha. V letošním roce se nám podařilo, k nemalé radosti, opravit střechu nad kabinami, a zároveň i fasádu, a to nejen svépomocí, ale i za přispění stálých sponzorů včetně sponzorského nováčka Miroslava Šuma. Pro naše fanoušky jsme také obnovili sezení pod starou lípou.

18. 11. 2017 se odehrál poslední zápas na domácím hřišti, takzvaná „Dokopná“ (Dokopná je rozloučení a oslava za fotbalovou sezonou). Ta se konala týž den po zápase, a to v Praze na Náměstí Míru v restauraci Sokolovna. Velkou radost nám udělala restaurace U Čadilů, která opět funguje, kde můžeme po našich zápasech probírat strategii fotbalového klání. Protože naše věková hranice stále stoupá a zanedlouho zmizíme z našeho trávníku, rádi bychom tímto pozvali mládež, která má o fotbal zájem, aby pokračovala dál v našich stopách, pro radost a potěšení nás všech v Měchenicích.

Přejeme všem hezké Vánoce a mnoho zdraví, štěstí a lásky v novém roce. Sportu zdar a fotbalu zvlášť!

▽ Karel Samek, Jaroslava Mařincová

Fyzioterapie Pavel Samec

- * FYZIOTERAPIE * REHABILITACE
- * MASÁŽE * KINEZIO TAPING
- * ELIMINACE SVALOVÝCH DISBALANCÍ
- * FUNKČNÍ STŘEČINK A POSILOVÁNÍ

🕒 ORDINAČNÍ HODINY: KAŽDÝ PÁTEK (PO DOMLUVĚ)

📞 MGR. PAVEL SAMEC • TEL.: 603 748 423

500 Kč/60 MIN • 300 Kč/30 MIN

INZERCE

MONTÁŽ A PRODEJ AUTOSKEL

- velkoobchod a maloobchod
- likvidace pojistných událostí
- mobilní zasklívání
- renovace světel
- renovace laku

KOMPLETNÍ PÉČE O VÁŠ VŮZ

- čištění exteriér, interiér
- čištění kůže + impregnace
- voskování karoserie
- ošetření plastů
- tepování textilního interiéru

S tímto inzerátem získáte slevu 10% na naše služby!

Hlavní provozovna:

V korytech 1537/10, Praha 10

☎ 603 516 926, 773 651 692 ✉ jiri.udut@kr-autosklo.cz

Pobočka Měchenice:

Pod hájem 202, 252 06 Měchenice

www.kr-autosklo.cz

Tenisový podzim

Stejně jako příroda, i tenisté, tenistky, tenisčata a tenisové kurty se každý rok na podzim pomalu připravují na zimní spánek, tenisový samozřejmě. Ještě v září jsme na našich kurtech uspořádali Svatováclavský turnaj, kterého se zúčastnilo celkem velké množství našich členů i přespolních tenistů. Jedná se o turnaj losovaných dvojic. Počasí nám přálo a myslím, že více než o vítězství, šlo všem o krásně strávený čas v příjemné společnosti, srandy a hlavně, ten pohyb na nadrcených cihlách.

Na konci října jsme „zamkli“ tenisové kurty tradičním zvonkovým turnajem. Bohužel jsem se nemohl zúčastnit, ale podle všech informací, které se ke mně donesly, byl turnaj tradičně velice příjemný a vítězství opět nebylo na prvním místě.

Moc rád bych touto cestou poděkoval organizátorům turnajů, všem účastníkům a pogratuloval všem vítězům, Ale pro mě stejně vyhrál bílý sport :-)

No a teď už jen zbývá opravdu zazimovat areál. Není to moc práce, ale udělat

se to musí každý rok, nejlépe ještě před prvními mrazíky. Sundat sítě, uklidit všechna hrabla a košťata, schovat lavičky, zatížit lajny na kurtech, aby je mráz zbytečně moc nezvedl, odklidit listí ... a zamknout za sebou :-)

Samozřejmě, že i když se nehraje na našich domácích kurtech, většina z nás chodí v zimě do haly. Bez tenisu se nedá žít.

Je tu ještě jedna každoroční tradice, povinnost, a to Valná hromada tenisového oddílu, která je teď největším úkolem

jeho výboru. Musíme schválit rozpočet na rok 2018, zhodnotit sezonu 2017, schválit pár organizačních záležitostí, popovídat si, pochlubit se formou atd.

Myslím, že všichni víte, jak taková valná hromada vypadá, co se tam děje a jak probíhá.

Každopádně si myslím, že můžu s jistotou prohlásit za všechny tenisty v Měchenicích: už aby bylo jaro!

▽ Jan Raboch

Hrála jsem se světovou jedničkou!

Tenisový deník Kateřiny Filip

V říjnu jsem odjela na turnaje ITF s dotací 25.000\$, abych se pokusila o poslední bod do světového žebříčku, který by mi ho aktivoval. Tři byly na jednom místě v Obidosu v Portugalsku a poslední turnaj byl v Katalánsku v Sant Cugat u Barcelony.

Všude jsem byla nucená hrát kvalifikace, tzn. vyhrát 2-3 kola, abych se probojovala do hlavní soutěže a měla šanci vyhrát nějaké body do světového žebříčku.

To se mi podařilo pouze na třetím turnaji v Obidosu a to "náhodou". Prohrála jsem v poslední kole kvalifikace a do hlavní soutěže jsem se dostala jako Lucky loser (účastník kvalifikace, který prohrál v posledním kvalifikačním kole, ale přesto postoupil do hlavní soutěže, protože některý z hráčů se rozhodl z turnaje náhle odstoupit, šťastný poražený vybrán náhodně losem z takto postavených hráčů). Ale zase takové štěstí to nebylo, protože jsem byla v prvním kole nalosována na 2. nasazenou Maďarku Dalmu Galfi, která byla před dvěma lety juniorskou světovou jedničkou, nyní se pohybuje ve 2. stovce WTA žebříčku.

Bohužel jsem prohrála 4:6,3:6, ale do stavu 4:4 jsem byla minimálně vyrovnanou soupeřkou (tvrdil tatka), tak mám

alespoň dobrý pocit, že jsem schopná hrát na srovnatelné úrovni s takovými špičkovými hráčkami. Ale také mi to ukázalo, jaké chyby mě limitují.

Nyní v listopadu mě čeká halové mistrovství ČR v ženách v Milovicích, nikdy předtím jsem na žádném mistrovství žen nehrála, tak mi držte palce..

Zdravím všechny v Měchenicích a zejména ty na kurtech. Kačka Filip.

Děkujeme, Katko, za malý příspěvek a přejeme mnoho úspěchů, pevné zdraví a pohodu do dalšího tenisového roku.

▽ K. Filip, J. Mařincová

Podzim i Zima obojí je prima!

Zima a bláto, déšť a sníh, ale také sluníčko, krásně zabarvený les, sníh na hraní, led na klouzání...

Děti mají nepromokavé oblečení a kvalitní obuv. Děti jsou tak po celou dobu v suchu, je jim teplo, protože se hýbou a mohou se věnovat hře – nejdůležitější činnosti každého dítěte.

Údržba takového oblečení je snadná. Otře se vlhkým hadrem a nechá se usušit. Lze ho použít hned druhý den. Dětem, pokud mají dobré oblečení, je jim teplo, jsou zdravé, mají kolem sebe kamarády a bezpečné prostředí s respektujícími průvodci, zima nevadí. Bláto a vodu milují. Nechme je, aby si je užily.

Ráda bych se v několika číslech Měchenického čtvrtletníku podívala hlouběji do života lesní školky Hvozďík.

Leckdo se může bát zimy, špíny, divokých zvířat, padajících stromů či úrazů. Naladte se na své dětství a přemýšlejte o tom, jestli jste zimu, špínu a další „nepříjemnosti“ tehdy vůbec vnímali. A co si z dětství vlastně vybavujete?

Den se seniory – moštování ve škole

Pravidelný rytmus – je čeho se držet rytmus dne (po celý rok)

Každé dítě u nás ví, že:

Od rána, kdy přijde do školky, až do ranního kruhu, může v blízkosti jurty v lese běhat, houpat se, šplhat, tvořit, hrát si s ostatními dětmi a průvodkyněmi Magdou a Katkou nebo Monikou a Hankou.

V ranním kruhu se společně vítáme, hýbeme se při zpívání a říkadlech a dozvídáme se, co se ten den bude dělat.

Po ranním kruhu následuje svačina pod venkovním přístřeškem (někdy v lese) a pak jdeme na procházku.

Pohybujeme se po známých cestách a většinu času jsme na jednom místě, kde si hrajeme (na Pavoučím paloučku, Měchovém vršku, Jezevčí skále, Sluneční pasece, u Studánky, v Pískovně...).

Obědváme venku nebo v jurtě (podle počasí). Odpočíváme v jurtě při pohádce a odpoledne si hrajeme a svačíme už zase venku.

Když je někomu zima, může se ohřát v jurtě.

Před každým jídlem a po toaletě si myjeme ruce pod teplou tekoucí vodou venku nebo v jurtě.

Po odpoledních hrátkách nebo tvoření přijdou rodiče a jde se domů. S dětmi máme další pravidla, která dodržujeme.

Příště: Rytmus měsíce a roku, příprava na jaro, slavnosti

Pozvánka na akce Hvozďíku

Pravidelně jedno úterý v měsíci zveme do lesní školky seniory. Prochází tak s dětmi celým dopoledním programem až do oběda, po němž jdou děti odpočívat do vyhřáté jurty. Senioři pak odchází domů.

Program: 9-9.30 volný pohyb v přírodě, 9.30-9.45 h. ranní kruh, 10:00 svačina, 10:30 jdeme na výlet do lesa nebo máme připravený program u jurty (tvoření, přípravy slavností, občasné společné vaření), 12:30 oběd.

HVOZDÍK

Seniorům zajišťujeme svačinu i oběd. Mají-li chuť, pomáhají nám se dřevem, vařením, tvořením nebo jdou s námi jen na chvíli na procházku. Případní zájemci/-kyně mohou zavolat nebo poslat SMS Hance Gazdové den dva dopředu na tel. 603 957 866. Chodí k nám ženy i muži po celý rok.

Termíny – úterky: 12.12.2017,
16.1., 20.2., 27.3., 17.4., 15.5., 19.6.2018

Adventní Hvozdík

V sobotu 9. prosince se s dětmi přijďte adventně naladit do měchenického sálu na tradiční akci ADVENTNĚ S HVOZDÍKEM. Společně si zazpíváme adventní a vánoční písně, uvidíte loutkové divadlo Tondy Novotného a Zuzany Valenové O tom, jak Pejsek a Kočička čekali na Ježíška. Nebudou chybět tvůrčí dílny, prodej drobného vánočního zboží domácí výroby a občerstvení z kuchyně rodičů z lesní školky. Vstupné je dobrovolné a výtěžek bude použit na rozvoj lesní školky.

Tuto akci podpořila Obec Měchenice.

Za Hvozdík

▽ Hana Gazdová

Michaelská slavnost

INZERCE

ELEKTRO INSTALAČNÍ PRÁCE

- montáže a opravy rodinných domů, bytů
- rozvody TV, telefonů a zabezpečovací techniky
- silnoproudé rozvody
- slaboproudé rozvody

Kontakt:

Petr DEMIŠ, Měchenice 72
petr.demis@seznam.cz tel: 603 349 501

Co jsou to Christmas crackers?

Vítejte u 17. okénka hovorové angličtiny!

Vánoce ve Spojeném království se neobejdou bez Christmas crackers. Christmas crackers připomínají velké bonbóny. Uvnitř je rolička z kartonu ukrývající zpravidla papírovou korunu, drobné dárečky – dnes většinou plastová zvířátka, autíčka či figurky - a smotek papíru, na němž je nějaká triviální hádanka. Vždy je tam ale ukrytý kousek jiného papíru, na němž je napsaný vánoční žert.

Angličané, ale také Irové a mnozí Australané a Novozélandané se sejdou u vánočního oběda a vzájemně si nabídnou crackers. Dvojice je uchopí z opačné strany a rázným šknutím roztrhne papír, který je vyroben pomocí zvláštních přísad, aby při roztržení vydal typický praskavý zvuk – odtud název cracker. Komu zůstane v ruce větší část s obsahem roličky, tomu náleží nejen obsah uvnitř, ale také úkol zodpovědět hádanku a přečíst vánoční žert.

Účastníci vánočního oběda tak prožívají opravdu Merry Christmas – veselé vánoce a hihňají se už při roztržení papíru a ještě více při čtení hádanek a žertů. Zpravidla si nasadí papírovou korunu na připomínku Ježíše Krista, židovského krále, a pak se pustí do svátečního oběda.

Vánoční žerty – cracker jokes – jsou různé slovní hříčky a vtípky a není problém je vyhledat na internetu. Jsou jich tam desítky. Vybral jsem pro vás pět cracker jokes, které patřily mezi nejoblíbenější o vánocích 2016. Jistě jim budete rozumět:

Why are Christmas trees very bad at knitting?
Because they always drop their needles.

What do snowmen have for breakfast?
Snowflakes.

What do you call a line of men waiting for a haircut?
A barberqueue.

What do you give a dog for Christmas?
A mobile bone.

Why couldn't the skeleton go to the Christmas party?
He had no body to go with.

A tímto končí seriál Okénko hovorové angličtiny v Měchenickém zpravodaji. Doufám, že vám přinesl poučení i zábavu. Mějte se hezky a užívejte si hovorovou angličtinu na cestách a při setkání se zahraničními přáteli a kolegy.

▽ Martin Kupka, lektor angličtiny a překladatel / www.anglickytip.cz

INZERCE

Instalatérské práce

- řešení havárií
- možnost víkendových prací
- příjezd v dohodnutém, vámi požadovaném termínu
- zakázky na klíč

Kontakt:

JAROMÍR DLESK

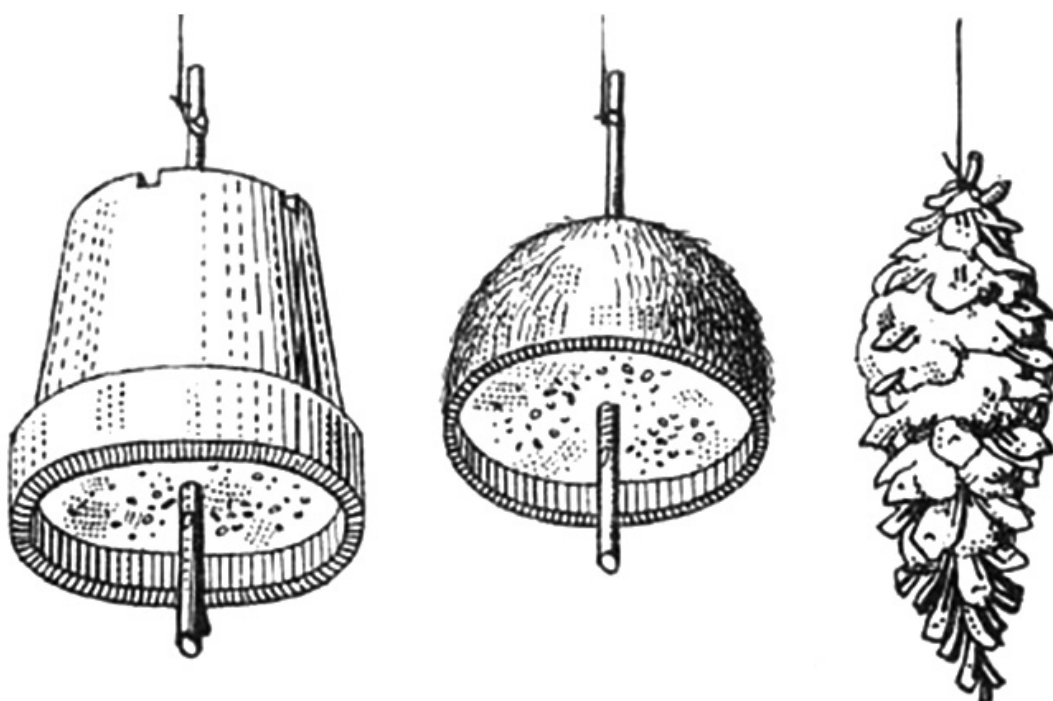
Tel.: 607 186 463

jaromir.dlesk@seznam.cz

- voda
- plyn
- kanalizace
- topení

Vánoční ornitologické okénko Měchenického zpravodaje!

Vánoce se opravdu blíží, a máte-li rádi ptáky, jistě je budete také chtít něčím podarovat. V zimním období jim nejlépe posloužíte, pokud je budete přikrmovat. Ideální je krmit semeny slunečnice, ovesnými vločkami, či tvrdým neslaným pečivem. Vhodné jsou i jakékoli nesolené olejnaté ořechy. Důležité je nekrmit různými slanými zbytky z kuchyně, či plesnivým pečivem. Je třeba krmit vytrvale, až do doby, kdy ptáci přestanou na jaře krmítka navštěvovat. Pro ptáky je každodenní přikrmování důležité, neboť si na každou mrazivou noc tvoří tukovou zásobu, a potřebují ji vždy každý nový den doplnit.

V obchodech s potřebami pro zvířecí miláčky jsou k dostání lojové koule, které jsou vítaným zdrojem energie zejména pro sýkory. Můžete u nich zastihnout i jiné druhy ptáků, například vrabce, brhlíka, ale i strakapouda či žlunu.

Určitě vám udělá radost, když budete moci ptáky podarovat něčím, co jste sami vyrobili.

Vyrobte ptákům lojový závěs!

Příprava je jednoduchá a zabere sotva hodinu času. Vezměte starý kořenáč, nebo půlku skořápky od kokosového ořechu, a otvorem

v kořenáči, nebo dírkou ve skořápce, kterou provrtáte, prostrčte dřevěnou hůlku. Samozřejmě to může být nožem ohlazený rovný klacík. Kupte si slunečnicová semena a neslané ořechy, a také ztužený pokrmový tuk. Tuk rozehřejte ve vhodné nádobě, přisypejte semena a směs za tepla nalijte do kořenáče či do skořápky. Nechte zatuhnout. Do horké směsi můžete též na chvilku ponořit velkou borovou šišku.

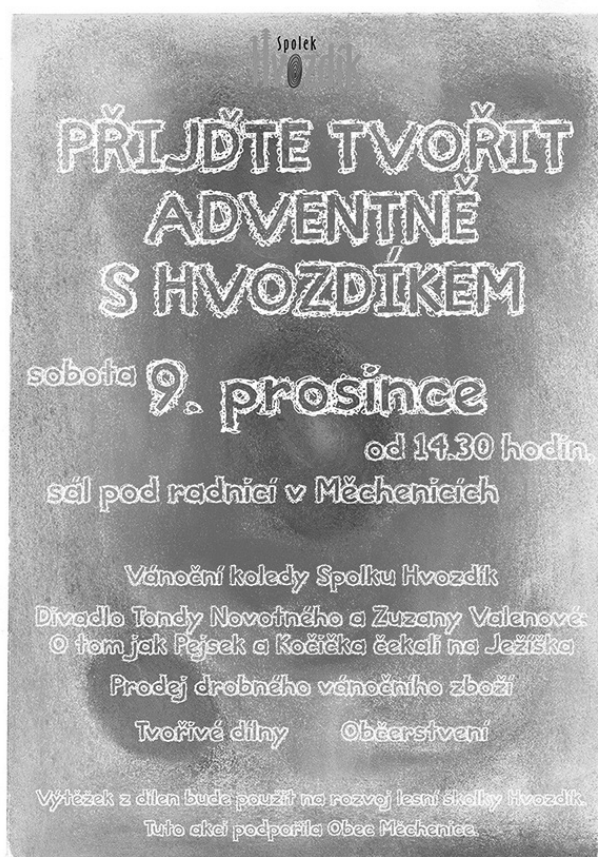
Na dřívko či na stopku šišky pevně uvažte provázek, a až přijde vánoční čas, zavěste lojové závěsy na zahradě nebo v lese. Dbejte prosím na to, abyste je umístili na strom, od kterého budou mít ptáci výhled

na dostatečnou únikovou vzdálenost před predátory, zejména kočkami.

Při pozorování ptáků na lojových závěsech užijete spoustu legrace. Sýkory koňadry, modřinky i uhelníci jsou roztomilí a často legrační, když obratně vyzobávají ze závěsu semena a visí hlavou dolů na dřevěné tyčce. Zkuste je také fotit nebo malovat. V zimním období je na takové věci spousta času.

Přeji vám hezké vánoce a příjemný pocit z toho, že jste pro ptáky něco udělali!

▽ Martin Kupka

Pf 2017

Dovolujeme si Vám všem popřát
klidné prožití vánočních svátků
a vše dobré v novém roce.

Redakce čtvrtletníku

INZERCE

KPZ Pikovice

Záleží Vám na tom, co a odkud denně jíte?

Chcete mít pravidelně domácí čerstvou zeleninu, vejce a mléčné výrobky, ale nemáte úrodnou zahradu/slepice/kozu/krávu?

Chcete mít dobrý pocit z toho, že Váš oběd necestoval kamionem přes půl Evropy a že byl vypěstován bez chemie?

Chcete podpořit místní ekonomiku?

Chcete se stát součástí skupiny lidí podobného smýšlení?

Přidejte se k nám – KPZ Pikovice a uděláte něco pro své zdraví i pro naši planetu! A navíc podpoříte dobrou věc.

Více informací na e-mailu koordinátorky: marcela.tyfova@email.cz
Princip KPZ vysvětlen na www.kpzinfo.cz.

TIRÁŽ

Měchenický čtvrtletník – číslo 4/2017, ročník 7., vychází dne 10. 12. 2017. Vydává obec Měchenice. Šéfredaktor: Kateřina Gavlasová. Redakční rada: Mgr. Eva Přibilová, Jaroslava Mařincová, Kateřina Gavlasová. Redaktoři: J. Mařincová, L. Poršová, M. Kupka, R. Hrabánková, E. Přibilová, K. Samek, K. Suchá, K. Gavlasová. Foto archiv. Grafická úprava: Hynek Havelka. Korektury: E. Přibilová. Tisk: Tiskárna Kaliba. Náklad 300 ks. ISBN MKČRE 20202. Adresa redakce: Obecní úřad Měchenice, Hlavní 4, 25206 Měchenice, e-mail: ctvrtletnik@gmail.com. / Nevyžádané podklady se nevracejí. Otištěné názory se nemusejí shodovat se stanoviskem redakce. Za věcnou správnost příspěvků odpovídají autoři. Redakce si vymíní případné krácení textů a jazykovou úpravu.